

H

ήβηδόν. Ἀπὸ ἐφήβους καὶ ἀνω, from the age of puberty and on, Ἡράκλειτος 121.1 ἄξιον Ἐφεσίοις ἡβηδὸν ἀπάγξασθαι. Πρβλ. ἀνηβος, ἀνήρ.

ήγεισθαι (συνών. οἰεσθαι, νομίζειν). Νομίζω/θεωρῶ, believe/consider, Δημόκριτος 115 ἦν μὴ γνωρίζης τοὺς ἐπαίνους, κολακεύεσθαι ἡ γένεσις 252.2 τὰ κατὰ τὴν πόλιν χρεῶν τῶν λοιπῶν μέγιστα ἡ γένεσις θατι, ὅκως ἄξεται εὖ.

ήγεμονεύειν (συνών. ἄγειν). Ὁδηγῶ, lead, Παρμενίδης 1.5 κοῦραι δ' ὁδὸν ἡ γέμονεύειν.

ήγεμονικός. Ἡγετικὸς/όδηγητικός, leading/guiding, Φιλόλαος 11.7 γνωμικὰ γὰρ ἀφύσις ἀτῶ ἀριθμῷ καὶ ἡ γέμονικά.

ήγεμών. Ἡγεμών/καθοδηγητής, leader/guide, Φιλόλαος 11.4 θείω καὶ οὐρανίω βίῳ καὶ ἀνθρωπίνῳ ἀρχᾷ καὶ ἀγέμών.

ήδεσθαι. Αἰσθάνομαι εὐχαρίστηση, feel pleasure, Ἐμπεδοκλῆς 107 τούτοις φρονέουσι καὶ ἡδονταί Δημόκριτος 127 ξυόμενοι ἀνθρωποι ἡδονταί.

ήδέως. Εὐχαρίστως, with pleasure, Δημόκριτος 159 ἡδέως ἀν καταψηφίσασθαι τῆς ψυχῆς.

ήδονή 1. Μυρωδιὰ/όσμη καὶ γεύση, scent/smell and taste, Ἡράκλειτος 67 ὅκωσπερ <πῦρ>, ὅπόταν συμμιγῇ θυώμασιν, ὀνομάζεται καθ' ἡδονὴν ἐκάστου Ἀναξαγόρας 4.4 καὶ σπέρματα πάντων χρημάτων καὶ ἴδεας παντοίας ἔχοντα καὶ χροιὰς καὶ ἡδονὰς Διογένης 5.11 καὶ ἄλλαι πολλαὶ ἐτεροιώσιες ἔνεισι καὶ ἡδονῆς καὶ χροιῆς ἄπειροι 2. Ἡδονή/ἀπόλαυση, pleasure/delight, Δημόκριτος 71 ἡδοναὶ ἄκαρδοι τίκτουσιν ἀηδίας 178 αὕτη γάρ ἐστιν ἡ τίκτει τὰς ἡδονὰς 189 εἴ τις μὴ ἐπὶ τοῖς θυητοῖς τὰς ἡδονὰς ποιοῖτο 207 ἡδονὴν οὐ πᾶ-

σαν, ἀλλὰ τὴν ἐπὶ τῷ καλῷ αἰρεῖσθαι χρεῶν 211 σωφροσύνη . . . ἡ δονὴν ἐπιμείζονα ποιεῖ 214 ἀνδρεῖος οὐχ δὲ τῶν πολεμίων μόνον, ἀλλὰ καὶ δὲ τῶν ἡδονῶν κρέσσων 235.3 δοσοὶ ἀπὸ γαστρὸς τὰς ἡδονὰς ποιέονται . . . τοῖσιν πᾶσιν αἱ μὲν ἡδοναὶ βραχεῖαι τε καὶ δι' ὀλίγουν 235.8 διὰ ταχέος τε ἡ ἡδονὴ παροίχεται 262.3 δοσοὶ δὲ ἀν παρὰ νόμον ἀπολύη κέρδει δοῖς ων ἡ ἡδονὴ, ἀδικεῖ 293 ἡδονὴν ἔχοντιν αἱ τῶν πέλας ξυμφοραί. Πρβλ. ηδύς, τέρψις.

ηδύς. Εὔάρεστος/εὐχάριστος, welcome/pleasant, Ἡράκλειτος 111 νοῦσος ὑγιείην ἐποίησεν ἡδὺ καὶ ἀγαθὸν Δημόκριτος 69 ἀνθρώποις πᾶσι ταῦτὸν ἀγαθὸν καὶ ἀληθές ἡδὺ δὲ ἄλλω ἄλλο 74 ἡδὺ μηδὲν ἀποδέχεσθαι, ἦν μὴ συμφέρῃ 243.1 τῆς ἡσυχίης πάντες οἵ πόνοι ἡδίονες, ὅταν ὅν εἶνεκεν πονέουσι τυγχάνωσιν. || Δημόκριτος 232 τῶν ἡδέων τὰ σπανιότατα γινόμενα μάλιστα τέρπει.

ἡέλιος. Βλ. **ἥλιος**.

ἡθικός. Ἡθικός, ethical, Δημόκριτος 4 α (τίτλ.) Ὑπομνημάτων Ἡθικῶν.

ἡθικός. Κόσκινο, sieve, Ἐμπεδοκλῆς 100.19 ἀμφὶ πύλας ἡθοῖο δυσηχέος ἄκρα κρατύνων.

ἡθος. Φύση/χαρακτήρας, nature/character, Ἡράκλειτος 78 ἡθος γὰρ ἀνθρώπειον οὐκ ἔχει γνώμας, θεῖον δὲ ἔχει 119 ἡθος ἀνθρώπῳ δαίμων Ἐμπεδοκλῆς 17.28 πάρα δὲ ἡθος ἐκάστῳ 110.5 αὐτὰ γὰρ αὖτε ταῦτα εἰς ἡθος ἐκαστον, ὅπῃ φύσις ἔστιν ἐκάστῳ Δημόκριτος 57.2 ἡ τοῦ ἡθεος εὐτροπίη 192.2 πονηροῦ τινος ἡθονες. Πρβλ. ἀήθης, ἀσυνήθης.

ἡλάσκειν. Περιπλανῶμαι, wander/roam about, Ἐμπεδοκλῆς 121.4 κατὰ σκότος ἡλάσκονται. Πρβλ. ἀλήτης.

ἡλέκτωρ. Ἀκτινοβόλος (ἥλιος), radiating (sun), Ἐμπεδοκλῆς 22.2 ἡλέκτωρ τε χθών τε καὶ οὐρανὸς ἡδὲ θάλασσα.

Ἡλιάδες. Θυγατέρες τοῦ ἥλιου, daughters of the sun, Παρμενίδης 1.9 Ἡλιάδες κοῦραι.

